

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 17C/117/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5111216345
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Majeriková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2012:5111216345.1

Rozhodnutie

Okresný súd Žilina, v konaní pred sudkyňou JUDr. Annou Majerikovou v právnej veci navrhovateľa: Y. T., nar. X.X.XXXX, trvale bytom W. L., V. XXX/XXX, občan SR, zast. splnomocneným zástupcom P. T., nar. X.X.XXXX, trvale bytom V. XXX/XXX, W. L., proti odporkyňi: P. T., rod. T., nar. XX.X.XXXX, bytom V. XXX, W. L., občan SR, o zaplatenie 7.302,66 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa o zaplatenie sumy 7.302,66 eur zamietla.

Odporkyňi súd náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 19.5.2011 domáhal vrátenia sumy 7.302,66 eur s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že ide o úspory vložené navrhovateľom a jeho rodičmi v období rokov 1997-2000 na vkladnú knižku vedenú v Slovenskej sporiteľni na jeho meno a túto sumu odporkyňa neoprávnene vybrala a minula. Úspory na vkladnej knižke navrhovateľa neboli nadobudnuté spoločne a odporkyňa žiadnym spôsobom neprispela k sporeniu financií na vkladnej knižke; pod jej nátlakom prepísal na odporkyňu časť úspor vo výške 4.979,08 eur (150.000 Sk) a so zostatkom 2.323,57 (70.000,- Sk) jej dal právo výberu.

V priebehu konania na výzvu súdu navrhovateľ doplnil podanie návrhu a žiadal vrátiť sumu 7.302,66 eur s príslušenstvom, ktorú podvodným spôsobom vybrala z vkladnej knižky navrhovateľa a nežiadal vyporiadanie zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Uznesením súd č.k. 17C/117/2011-12 zo dňa 20.9.2011 podanie v časti zaplatenia príslušenstva k istine a zastavenia vyplácania výživného odmietol. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.10.2011.

Odporkyňa vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu zo dňa 16.1.2012 (čl. 21) žiadala návrh zamietnuť s odôvodnením, že nemá voči navrhovateľovi žiaden peňažný ani iný záväzok. Uviedla, že pre nezhody v manželstve od roku 1997 do roku 2000 žili odlúčene a v roku 2000 obnovili spolužitie. Uviedla, že úspory na vkladnej knižke č. 0420665543/0900 na meno navrhovateľa boli minuté na chod domácnosti spoločne počas ich spolužitia, keďže navrhovateľ bol dlhodobo bez práce, mal problémy s alkoholom a ona je dlhodobo na invalidnom dôchodku (mesačne poberá sumu 278,90 eur) a dcéra študovala. So súhlasom navrhovateľa a odporkyňa ako spoludisponent previedli časť úspor na jej vkladnú knižku č. 422767383/0900 s tým, že tieto peniaze budú pre ich dcéru. Pre neúnosnú situáciu v rodine spolu s dcérou opustila spoločnú domácnosť v roku 2007. V čase jej odchodu bola na vkladnej knižke na meno navrhovateľa suma 21,17 eur (638,- Sk), ktorá suma je tam doposiaľ. Na vkladnej knižke napísanej na jej meno ku dňu odchodu zo spoločnej domácnosti bola suma t.j. 2.016,17 eur (60.755,40 Sk) a tieto peniaze použila pre potrebu ich dcéry po odchode zo spoločnej domácnosti, keďže navrhovateľ sa stále správal veľmi nezodpovedne, o dcéru sa nezaujímal a ani neplatil výživné, z tohto dôvodu sa peniaze postupne minuli. Keďže navrhovateľ si dlhodobo neplnil vyživovaciu povinnosť, ktorá mu bola

uložená v súdnom rozhodnutí po ich rozvode bol mu rozsudkom Okresného súdu Žilina 9T/61/2011 zo dňa 12.12.2011 uložený trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov, ktorý však nie je právoplatný.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, svedka, oboznámením sa s listinnými dôkaznými prostriedkami k veci sa vzťahujúcimi a dospel k nasledovným skutkovým zisteniam.

Navrhovateľ zotrval na podanom návrhu a jeho odôvodnení, že úspory na vkladnej knižke patrili navrhovateľovi a túto sumu odporkyňa minula a podvodným spôsobom sa k predmetnej knižke dostala a časť úspor pod psychickým nátlakom previedol na jej vkladnú knižku v sume 150.000,-Sk a na zostatok 70.000,-Sk jej dal právo výberu ale len v núdzi. Tieto úspory mu dávali jeho rodičia, avšak zostatok úspor nevie. Neoprávnené nakladanie odporkyne s vkladnou knižkou oznámil aj prostredníctvom polície podaním zo dňa 2.8.2011, avšak nedostal žiadnu odpoveď. Považoval tiež exekučné konanie vedené pod č. Ex 2657/2010 za neplatné.

Odporkyňa v priebehu konania zotrvala na svojom písomnom vyjadrení a uviedla, že všetky úspory, ktoré boli na vkladnej knižke vyberali spolu a nie pod žiadnym jej nátlakom a finančné prostriedky boli použité pre potreby rodiny.

Svedok (dcéra účastníkov konania) uviedla, že úspory, o ktoré sa vedie spor boli spotrebované po odsťahovaní sa zo spoločnej domácnosti v roku 2007, kedy matka hradila jej odôvodnené náklady a otec jej žiadnym plnením neprispieval.

Z rozhodnutia tunajšieho súdu 6C/138/2009-33 zo dňa 12.1.2010 (čl. 30) súd vzal za nesporné, že manželstvo účastníkov bolo rozvedené a maloletá dcéra H. bola zverená do osobnej starostlivosti matky a otcovi (navrhovateľovi) uložená povinnosť na čas po rozvode prispievať na výživu dcéry sumou 150,-eur mesačne. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.3.2010.

Z vkladnej knižky SPORO knižka kapitál (predloženej odporkyňou) vedenej v Slovenskej sporiteľni a.s. pod č. XXXXXXXXXXX/XXXX na meno navrhovateľa súd zistil, že posledný zápis je vedený dňa 2.5.2006 s uvedením sumy +21,177 eur (+638,- Sk), ktorá skutočnosť vyplýva i z listín predložených odporkyňou (čl. 24-26).

Z potvrdení Slovenskej sporiteľne a.s. zo dňa 25.3.2010 a 5.3.2012 (čl. 45 predložených odporkyňou) súd zistil, že na vkladnej knižke vedenej na meno odporkyne k 31.8.2007 zostatok predstavoval 2.016,70 eur (60.755,40 Sk) a ku dňu jej zrušenia 4.10.2010 bol vo výške 80,72 eur.

Podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

V občianskom konaní sporovom, ktoré je viazané dispozičnou zásadou platí, že súd je viazaný návrhom (§ 153 ods. 2 O.s.p.). To znamená nielen neprekročiteľnosť navrhovaného súdneho výroku, ale aj viazanosť takzvaným skutkom, t.j. žalobnými tvrdeniami (§79 ods. 1 O.s.p.), inými tvrdeniami (§ 101 ods. 1 O.s.p.) o právne významných skutočnostiach, z ktorých navrhovateľ vyvodzuje uplatnený nárok.

Súd v konaní postupoval podľa § 132 O.s.p., podľa ktorého súd hodnotí dôkazy, podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

V prejednávanej veci súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z konkrétne určovacieho petitu (to, čoho sa navrhovateľ v konaní domáhal) a nárok na zaplatenie sumy 7.302,66 eur uplatňoval titulom výlučného vlastníctva tj. vkladu uloženého na jeho vkladnej knižke tvrdiac, že odporkyňa neoprávnene s nim nakladala a prostriedky vybrala a minula. Odporkyňa tieto tvrdenia navrhovateľa popierala dôkazom vyplývajúcim zostatkom na tejto vkladnej knižke a spotrebou finančných úspor pre potreby rodiny ešte počas trvania ich manželstva.

Podľa § 120 ods. 1 veta prvá O.s.p., účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Citované ustanovenie stanovuje dôkaznú povinnosť účastníkov v sporovom konaní, tj. povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Okrem povinnosti tvrdenia majú účastníci dôkaznú povinnosť t.j. povinnosť označiť dôkazy na dokázanie svojich vlastných tvrdení. Sporové konanie je ovládané zásadou prejednávajúcou, ktorú je treba chápať tak, že tvrdiť rozhodné skutočnosti a navrhovať o nich dôkazy je zásadne vecou účastníkov konania a dôkazné bremeno ako inštitút procesného práva stíha toho účastníka v jeho záujme, aby určitá skutočnosť rozhodná podľa hmotného práva a účastníkom tvrdená bola v konaní i preukázaná v tom zmysle, aby ju súd uznal za pravdivú.

Z vykonaného dokazovania mal súd nesporne preukázané, že na meno navrhovateľa bola založená SPORO knižka kapitál č. XXXXXXXXXXX/XXXX a oprávnenie s ňou nakladať mala odporkyňa ako spoludisponent, čo nenamietal ani samotný navrhovateľ. Súd nemal pochybnosti o pravdivosti údajov uvedených v predloženej vkladnej knižke, kedy zostatok dňa 2.5.2006 predstavoval sumu +21,177 eur (+638,- Sk) a nebola preukázaná žiadna skutočnosť, žeby odporkyňa nakladala s vkladom na knižke neoprávnene a len samotné spochybňovanie výberov odporkyňou a ničím nepodložených finančných úspor (zostatkov) vkladov zo strany navrhovateľa nemôže mať za následok oslabenie dôkaznej sily predloženej listiny. V konaní bolo nepochybné, že počas trvania manželstva obaja účastníci nakladali s prostriedkami vloženými na vkladnej knižke a zostatok vkladu ku dňu rozvodu dňa 13.3.2010 zostal nezmenený v porovnaní so stavom ku dňu 2.5.2006. Súd je tohto názoru, že vo vzťahu k peňažnému ústavu s vkladom na vkladnej knižke na meno je oprávnený nakladať ten, na jeho meno je vkladná knižka vystavená ako i oprávnená osoba, v danom prípade odporkyňa ako spoludisponent a podmienkou nakladania je predloženie vkladnej knižky. Právo s vkladom nakladať znamená právo vybrať (či už celý vklad alebo iba časť vkladu) a právo ukladať ďalšie peňažné prostriedky. Sama skutočnosť, že vklad na nej uložený bol darom rodičov pre navrhovateľa resp. že išlo o finančné prostriedky rodičov navrhovateľa, nezakladá v danom prípade nárok navrhovateľa na zaplatenie sumy 7.302,66 eur zodpovedajúcej výške úspor na vkladnej knižke (obdobie 1997 až 2000), keďže odporkyňa ako spoludisponent mala právo s vkladom nakladať. Je potrebné tiež poznamenať, že zo samotného preukázania vlastníckeho práva k vkladu ešte nevyplýva, že nárok navrhovateľa na požadovanú súdnu ochranu je už tým samým opodstatnený, keďže odporkyňa ako oprávnená mala právo s vkladom nakladať ako spoludisponent a preto v danom prípade sa nejedná o neoprávnený zásah do práv navrhovateľa. Ak navrhovateľ naďalej tvrdil, že vklad uložený na vkladnej knižke 7.302,66 eur nepatrí ako spoločný majetok manželom a po prevode časti úspor na vkladnej knižke zostalo 2.323,57 eur (70.000,-Sk) a i napriek tomu domáhal sa zaplatenia celých vložených úspor, bolo na ňom dôkazné bremeno tvrdených skutočností. Teda bez toho, aby mal akýkoľvek relevantný dôkaz o neoprávnenom nakladaní odporkyne a útrate predmetnej sumy v jej prospech, zostala jeho argumentácia len v rovine ničím nepreukázaných tvrdení. Je potrebné zo strany súdu poznamenať, že povinnosť starať sa o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom majú obidvaja manželia. Kvalitatívny a kvantitatívny rámec tejto povinnosti je daný schopnosťami, možnosťami a majetkovými pomermi každého z manželov. Manželia rozhodujú vo veciach týkajúcich sa rodiny spoločne a treba nimi rozumieť všetko, čo sa určitým spôsobom dotýka aspoň jedného z členov rodiny takým spôsobom, že to neostane bez vplyvu na ostatných členov rodiny t.j. od uspokojovania potrieb rodiny ako celku (príjmové a výdavkové položky). Súd je tohto názoru, že v čase trvania manželstva neoprávnený majetkový prospech medzi manželmi je pojmovo vylúčený a teda ani k bezdôvodnému obohateniu zo strany odporkyne nemohlo dôjsť, keď zo skutkových zistení vyplynulo, že navrhovateľ časť z týchto úspor previedol na odporkyňu pre potreby ich dcéry a so zostatkom vkladu na vkladnej knižke na jeho meno ako spoludisponenta poveril odporkyňu (v tom čase manželku), ktorá mala právo výberu a tieto prostriedky použila na uspokojovanie potrieb rodiny ako celku. Tieto prostriedky počas trvania manželstva boli spotrebované, keďže konečný stav v čase

rozhodovania súdu bol preukázaný v sume + 638,- Sk a iná výška zostatku vkladu v konaní preukázaná nebola. Obdobné právo ako vlastníka vkladnej knižky mala v danom prípade i odporkyňa, ktorá bola oprávnená s vecou nakladať a teda len samotným preukázaním vkladnej knižky na meno navrhovateľa nepovažoval súd nárok navrhovateľa za dôvodný.

S poukazom na vyššie uvedené skutkové zistenia a vykonané dokazovanie dospel súd k záveru, že navrhovateľ v konaní neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal nárok, ktorého sa domáhal svojím návrhom, a preto súd návrh navrhovateľa o zaplatenie sumy 7.302,66 eur zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. v zmysle ktorého zákonného ustanovenia, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal v spojení s ustanovením § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Odporkyňa ako úspešný účastník konania si náhradu trov konania neuplatnila a zo spisu jej trovy konania nevyplývajú, preto súd odporkyni náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,

- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).